

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. února 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Berlin – Německo) – INEOS Köln GmbH v. Spolková republika Německo

(Věc C-572/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Evropské unii — Směrnice 2003/87/ES — Článek 10a — Rozhodnutí 2011/278/EU — Přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise — Období 2013–2020 — Žádost o přidělení — Chybné údaje — Oprava — Prekluzivní lhůta“

(2018/C 134/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Berlin

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: INEOS Köln GmbH

Žalovaná: Spolková republika Německo

Výrok

Článek 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES ze dne 23. dubna 2009, jakož i rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice 2003/87/ES musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je ustanovení dotčené ve věci v původním řízení, které u žádosti o přidělení bezplatných povolenek pro období 2013–2020 stanoví prekluzivní lhůtu, po jejímž uplynutí nemá žadatel žádnou možnost svou žádost opravit či doplnit, jelikož tato lhůta není takové povahy, aby prakticky znemožňovala či nadměrně ztěžovala podání takové žádosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 53, 20.2.2017.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 21. února 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzgericht – Rakousko) – Kreuzmayr GmbH v. Finanzamt Linz

(Věc C-628/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Daně — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Po sobě následující dodání téhož zboží — Místo druhého dodání — Informace prvního dodavatele — Identifikační číslo pro účely DPH — Nárok na odpočet — Legitimní očekávání osoby povinné k dani stran existence podmínek nároku na odpočet“

(2018/C 134/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Kreuzmayr GmbH

Žalovaný: Finanzamt Linz

Výrok

- 1) Za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, musí být čl. 32 první pododstavec směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vykládán v tom smyslu, že se použije na druhé ze dvou po sobě následujících dodání téhož zboží, u něhož došlo pouze k jedné přepravě uvnitř Společenství.
- 2) Vzhledem k tomu, že druhé dodání v řetězci dvou za sebou následujících dodání, u nichž došlo pouze k jedné přepravě uvnitř Společenství, je dodáním uvnitř Společenství, musí být zásada ochrany legitimního očekávání vykládána v tom smyslu, že konečný pořizovatel, který nesprávně uplatnil nárok na odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu, nemůže z titulu zaplacení daně z přidané hodnoty odpočítat daň z přidané hodnoty zaplacenou dodavateli pouze na základě faktur předložených zprostředkujícím subjektem, který nesprávně kvalifikoval své dodání.

(¹) Úř. věst. C 95, 27.3.2017.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 21. února 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Peugeot Deutschland GmbH v. Deutsche Umwelthilfe eV

(Věc C-132/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb služeb — Směrnice 2010/13/EU — Definice — Pojem „audiovizuální mediální služba“ — Oblast působnosti — Kanál propagačních videí na modely nových osobních automobilů dostupný na YouTube“

(2018/C 134/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Peugeot Deutschland GmbH

Žalovaný: Deutsche Umwelthilfe eV

Výrok

Článek 1 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) musí být vykládán v tom smyslu, že se definice pojmu „audiovizuální mediální služba“ nevztahuje na takový videokanal, jaký je dotčen ve věci v původním řízení, na němž si internetoví uživatelé mohou vyvolat krátká propagační videa na modely nových osobních automobilů, ani na jediné z těchto videí samostatně.

(¹) Úř. věst. C 213, 3.7.2017.